

Leiutajate Laulupidu „Mõistuse, käe ja lauluga“

Repertuaar

1. GAUDEAMUS
2. PÕHJAMAA
3. VANA VAKSAL
4. INIMENE ÕPIB
5. MIS VÄRVI ON ARMASTUS
6. INSENER GARINI HÜPERBOLOID
7. KAUGES KÜLAS
8. JULGE LAUL
9. ILUS OLED ISAMAA
10. KUUSALU SÜIT (tantsib Kuljus)
11. TSIRKUS
12. KES EI TÖÖTA
13. MASSIKOMMUNIKATSIOON
14. ÄRKAMISE AEG
15. MAJAKENE MERE ÄÄRES
16. KUNGLA RAHVAS
17. AEG EI PEATU
18. ISAMAA ILU HOIELDES
19. TULJAK

Gaudeamus

keskaegne tekst, Christian Wilhelm Kindleben (töötlus) / üliõpilaslaul

Gaudeamus igitur
juvenes dum sumus!
Post jucundam juventutem,
post molestam senectutem
nos habebit humus!

Vivat academia,
vivant professores!
Vivat membrum quodlibet,
vivant membra quaelibet,
semper sint in flore!

Vivat et respublica
et qui illam regit!
Vivat nostra civitas,
maecenatum caritas,
quae nos hic protegit!

Laul Põhjamaast

Enn Vetemaa / Ülo Vinter

Põhjamaa, me sünnimaa,
tuulte ja tuisuööde maa,
range maa ja kange maa,
virmaliste maa.

Põhjamaa, me sünnimaa,
iidsete kuuselaante maa,
lainte maa ja ranna maa,
sind ei jäta ma.

On lumme uppund metsasalud,
vaiksed taliteed,
nii hellad on su aisakellad,
lumel laulvad need.

Põhjamaa, me sünnimaa,
karmide meeste kallis maa,
taplemiste tallermaa,
püha kodumaa.

Põhjamaa, me sünnimaa,
hinges sind ikka kannan ma,
kaugeil teil sa kallis meil,
sind ei jäta ma.

Vana vaksal

Rein Rannap / Peeter Ilus

Mind jälle äratab üks vana tantsuviis,
sest rattad laulavad, kui tookord minnes siit.
Ma tõusen rutates ja ennast valmis sean,
sest varsti peatub rong vanas vaksalis.

Refr: Siin ta on, vana jaam,
millest kord astusin maailma
õnne tabama.
Tookord rong lahkus siit
ja mind kaasa ta viis kaugele,
rattad laulsid sama viit.

Ja võtan kohvri ma, on sama lihtne ta,
nii nagu lahkudes, mil rong mind ära viis.
Pea ukski avaneb, mus miski ärkab taas,
veel hetk ja olengi vanas vaksalis.

Refr: Siin ta on, vana jaam,

millest kord astusin maailma
õnne tabama.
Tookord rong lahkus siit
ja mind kaasa ta viis kaugele,
rattad laulsid sama viit.

Perroon mu jalge all on rohtu kasvanud.
Näe, vana kell käib seal, kuid aeg on ikka uus.
Mis teada saanud ma, kas taband unelma
või kõik on jäänud nii vanas vaksalis?

Refr: Siin ta on, vana jaam ...

Inimene õpib

Rein Rannap / Ott Arder
Mida Juku ei õpi,
seda Juhan ei tea.
Mida Juhan ei tea,
seda ta salgab.

Ja siis, kui vana Juhan
ükskord tunnistama peab,
et ta midagi ei tea,
on mehel kohe vastus valmis,
on kohe vastus valmis:

Inimene õpib kogu elu,
sureb aga ikka lollina.
Inimene õpib kogu elu,
sureb aga ikka lollina,
lollina, sureb ikka lollina.

Mida ema ei ütle,
seda Mari ei tea.
Mida Mari ei tea,
seda ta salgab.

Ja siis, kui Juku ükskord
talle asja selgeks teeb,
Mari käima peale jääb,
ja emalgi on vastus valmis,
on kohe vastus valmis:

Inimene õpib kogu elu,
sureb aga ikka lollina.
Inimene õpib kogu elu,
sureb aga ikka lollina,
lollina, sureb ikka lollina.
Mida professor õpib,
mida õpib, ei tea.

Kogu elu murrab pead,
aga salgab.
Professor muudkui kordab,
et ta midagi ei tea,
kogu elu murrab pead,
ja lõpuks on tal vastus valmis,
on lõpuks vastus valmis:

Inimene õpib kogu elu,
sureb aga ikka lollina.
Inimene õpib kogu elu,
sureb aga ikka lollina,
lollina, sureb ikka lollina.

Lollina, lollina,
sureb ikka lollina.
Lollina, lollina,
sureb ikka lollina.

Mis värvi on armastus

Heldur Karmo / Arne Oit

Su huultel nii värskelt kui juunis
punetab maasikavärv;
su juuksed on puravikpruunid,
silmad kui sinine järv.
Neid värve ma näen, neid värve ma tean,
neist laulugi kokku sean ...

Refr. Kuid mis värvi on armastus,
kes seda teab?
Mis värvi on armastus?
Kui teaks küll oleks hea!
Su aknad maaliksin kohe just seda värvi ma,
et iga päev mu armastust
siis näeksid sa, siis näeksid sa.

Mürkkollaseks muudab mind ootus,
sinuta maailm on hall,
vaid igatsust leevendav lootus
särab kui hõbekristall.
Neid värve ma näen, neid värve ma tean,
neist laulugi kokku sean ...

Refr. Kuid mis värvi on armastus ...

Õö purjetab mustaval laeval,
tuleb siis päev, mul näib,
et roosaka pintsliga taevast,
värvimas koidukiir käib.

Neid värve ma näen, neid värve ma tean,
neist laulugi kokku sean ...

Refr. Kuid mis värvi on armastus ...

Insener Garini hüperboloid

Allan Vainola/Aleksei Tolstoi/Tõnu Trubetsky

Öö on siin soe, veidi röske ja soe
Miski ei loe, mitte miski ei loe

Minu ees laual on hüperboloid
Insener Garini hüperboloid
Insener Garini hüperboloid. Hüperboloid

Pimestav kiir
Silmipimestav kiir
Tunnete piir
Meie tunnete piir
See on ju hukatus hüperboloid ...

Unistav arm
Sinu unistav sarm
Zoja mu arm
Minu Zoja mu arm
See on ju igatsus hüperboloid ...

Uinub Pariis
Taas kui uinub Pariis
Kohtume siis
Siin kohtume siis
See on ju armastus, hüperboloid ...

Pealuuga lipp
Surnupealuuga lipp
Tundmatuste tipp
Sinu tundmatuste tipp
See on ju vabadus, hüperboloid ...

Sinavad veed
Vaikse ookeani veed
Marmorpaleed
Roosad marmorpaleed
See on ju paradiis, hüperboloid ...

Elu ja surm
Meie elu ja surm
Taevalik hurm
Nõnda taevalik hurm

See on ju igavik, hüperboloid ...

Lumi on maas
Siis kui lumi on maas
Kohtume taas
Siis me kohtume taas
See on ju unistus, hüperboloid ...

Kallis koolis

Originaal: Curly Strings – Kauges külas

Kallis koolis, tehnopoli juures
õppisin kord terve suve.
Koolimaja ja mu armas juhendaja,
aga lõputööks mul neist ei piisa.

Loen artikleid, ja ka krüptoloogia spikreid,
kuid neid ei anna töösse panna!
Tõmban hinge, et võiks maha saada pinged,
kuid peas on vasardamas muudkui ainult tähtaeg.

Lõputööst ma undki näinud pole veel.
Tühi leht ja tassis aurav tee.

Mul ei ole ühtki analüüsipoega
on vaid fail mul, tühja moega
Ei struktuuri, pole üldse koodi
Miski pole lõputöö moodi

Loen artikleid, ja ka krüptoloogia spikreid,
kuid neid ei anna töösse panna!
Kui vaid suudaks, küll ma alles modelleeriks:
saaksin valmis enne talve.

Diplomitööst ma undki näinud pole veel.
Tühi leht ja tassis aurav tee.

Korraks vaatan oma Wordi dokki veel
Tühi leht ja tassis aurav tee (2x)

Julge laul

Heldur Karmo / Tony Macaulay, John MacLeod

Vaikin igal pool ja nii malbe võrgu enda ümber koon
Mille tagant eal ei keegi mind, välja too
Ja see ongi hea ,nõnda ükski hing minust veel ei tea
Et nii tihti endas duelli ma pean

Refr:

Ja siis ma olen nagu sangar seiklusfilmis

Ohu ees ei sule iial silmi
Ei ma satu hätta ja ükski neiu jätta mind ei enam saa
Kui tarvis tähti taevast alla tooma sõidan
Igas paigas aina kuulsust võidan
Kasvõi tiigrit paitan ja seegi siin ei aita
kõigist julgem ma, kõigist julgem olen ma

Lähem mööda teed, kaunis neiu ruttab minu ees
Liblikana päevapaistel hõljub ta, ime see
Kõnnib seal ja kaob, ta ei märka, et ta on kui loodud minu jaoks
Aga hiljem kodus temast nii kaua veel und ma näen

Ilus oled isamaa

Tõnis Mägi

Rannal valge maja,
on suvehommik, sajab.
Kusagil helisevad kellad
ja kääksub kaevuvinn.
Loodus üles ärkab,
kasteheingi tärkab.
Päike oma esimesi kiiri heidab,
taas algamas on päev.

Üks paat on sõitmas merel
ja päikesest lausa verev aer.
Linnulaulu rannalt kostub,
merelt kajab vastu
kajakate na-na-naer,
see kajakate na-na-naer,
see naer, see on naer,
see on naer, na-na-na-naer!

Ilus oled, ilus oled sa,
ilus oled, isamaa!
Ilus oled, ilus oled sa,
ilus oled, sünnimaa!

Aegamisi vihmapiisar
looduse veel rohekamaks loob,
päiksekiir siis uduvines
jälle uusi vikerkaari koob.

Vihmast loodud lõhnu
on ladestunud õhku.
Loodushääli on nüüd kõikjal,
taas algamas on päev.
Ainult tuul nii vaikselt
merel lööb oma tantse,

siis ringutab ja ära kaob
üle metsa, mere, loo...

Ja üksik paadimees merel
on püügil ja paadi järel noot.
Kuid unustab ta noosi,
on hingest teised noodid:
la-la-la-la-la-la, see la-la-la-la-la-la,
see laul, see on laul,
see on laul, la-la-la-laul!

;:Ilus oled, ilus oled sa,
ilus oled, isamaa!
Ilus oled, ilus oled sa,
ilus oled, sünnimaa!;:
Eestimaa!

Kuusalu süit

Tantsib tantsuansambel Kuljus

Tsirkus

Vello Toomemets / Juhan Sütt

Ja minu najal vaid seisab
see terve tsirkus koos
Ma hoolsalt raamatuid täidan
areeni all büroos

Ref:

Kui tahan peatub lõvi tallena siin
kui tahan kõik kolm karu minema viin
kui tahan nõõri mööda rahvakunstnik käib

Ma oma andeid ei peida,
siin olen võimas ma
Ei enne sullepead heida,
kui plaanid täis kõik saan

Ref:

Kui tahan peatub lõvi tallena siin
kui tahan kõik kolm karu minema viin
kui tahan nõõri mööda rahvakunstnik käib

Kes ei tööta

Originaails Kuldne Trio /TalTechi päraseks tegi Mari Öö Sarv

TalTechis on leiutajad,
tehnoloogia uuendajad,
itiplikad, robopoisid,
keemikud ja geenitargad.
Ärimehed, ametnikud,
madrused ja admiralid,
geoloogid ja kliimatargad,
targa linna arendajad.

Töö ei karda kedagi, ei karda kedagi!

Refr.

Tööd ei karda me juhhei, ametid on kõigil meil
Seame sammud ühte ritta, hakkame kõik homme pihta.
Tervitan sind jälle töö, kes ei tööta see ei söö
Ülemustelt saame kiita, hõissassaa!
Kes ei tööta, see ei söö

Riigimehed, geodeedid,
küberturbe spetsialistid,
tehnoloogid, ehitajad,
kunstmõistuse õpetajad.
Arhitektid, arendajad,
sisekliima parendajad,
Doktorid ja juhendajad,
tuleviku asutajad.
Töö ei karda kedagi, ei karda kedagi!

Refr.

Tööd ei karda me juhhei ...

Massikommunikatsioon

Hardi Volmer

Õhtustest lehtedest teada ma saan
seda, kes surma on saand
Tooliga teleri ette end aan
värvides veikleb ekraan

Refr.

Mõnus massikommunikatsioon,
lala laa laa laa,
lala lal lal lal lal laa
Kallis kauge informatsioon
...niisiis

Hiinas on uputus, Taanis on tuul
meitel on naer ikka suul
Uurivad ruumi ja kaapavad kuu
ikka on midagi uut

Refr.

Raukadel raadio ja noortel on hää
kokku on kõik 'Rahva Hää'
Kõiksugu uudiseid maakera pääl
pajatab diktori hää

Refr.

Informatsioonita olla ei saa
vajan kui õhku ma
Ilmaprognoosita ilma ei tea
kui pole halb, siis on hea

Ärkamise aeg

Rene Eespere

Meri siin seisma jäi, keegi peatas ta,
kallas veest jagu sai, kaldast algas maa:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Peagi siin kokku said esimemm ja -taat,
vaevaga kodu löid, lapsed majja tõid.
Oli õnn, oli rõõm, oli naer, oli nutt,
oli töö, oli vaev sellel maal.

Refr. Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa,
oled mu hingele lähedal.
Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa
oled mu südames sügaval.

Tulega, mõõgaga tuli võõras mees,
häda tõi, valu tõi, võõrast leiba sõi.
Langes taat, memmeke, lapseas vennake,
pisaraist märjaks sai kogu maa.

Refr. Eestimaa, Eestimaa ...

Isa meelt, emakeelt hoian sellel maal,
taadi maa, memme maa endiselt on ta:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Refr. Eestimaa, Eestimaa ...

Majakene mere ääres

Enn Vetemaa / Ülo Vinter

Kui on meri hülgehall
ja sind ründamas suur hall.
Kui on meri hülgehall
ja sind ründamas on suur hall.
Nõnda hea on mõelda siis,
et kuskil rannaliiv
ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Refr. Nii hea, nii hea
on mõelda siis,
et kuskil rannaliiv
ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Seal, kus vana kaev on,
kriiksuv aiavärv on.
Seal, kus vana kaev on,
kriiksuv aiavärv, värv on.
Akna taga õhtu eel,
vaatad mere poole veel.
Ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Refr. Nii hea, nii hea ...

Kungla rahvas

Friedrich Kuhlbars / Karl August Herman

Kui Kungla rahvas kuldsel a'al
kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal
läks kandlelugu lööma.

Refr. Läks aga metsa mängima,
läks aga laande lauluga.∴
Läks lauluga, läks lauluga,
läks lauluga!

Säält saivad lind ja lehepuu
ja loomad laululugu,
siis laulis mets ja meresuu
ja eesti rahva sugu.

Refr. Läks aga metsa mängima ...

Siis kõlas kaunilt lauluviis
ja pärjad pandi pähe.
Ja murueide tütreid siis
sai eesti rahvas näha.

Refr. Läks aga metsa mängima ...

Ma mängin mättal, mäe peal
ja õhtul hilja õues
ja Vanemuise kandlehäääl
see põksub minu põues.

Refr. Läks aga metsa mängima ...

Aeg ei peatu

Tõnu Aare / Ott Arder

See on nii seatud, et aeg ei peatu,
vaid aina edasi tõttab.
Ja päevad läevad ja aastad mööduvad.
Ja sul on kiire, on väga kiire,
sa aina kuhugi tõttad.
Ja päeva püüad ja märkamatult
õhtu ongi käes.

Refr. Ei, aeg ei peatu, ei, ei.
Ei, aeg ei peatu, ei, ei.

Sa peatu hetkeks ja mõtle veidi
kesk vaikust kiirustamata.
Sest aastad läevad ja päevad mööduvad.
Mis saab, mis tuleb,
kui kaugel oled, kas tead ka kuhu nii tõttad.
Kui ootad veidi, näed,
järele sul jõudnud ongi päev.

Refr. Ei, aeg ei peatu, ei, ei.
Ei, aeg ei peatu, ei, ei.

Mis saab, mis tuleb,
kui kaugel oled, kas tead ka kuhu nii tõttad.
Kui ootad veidi ja seisatud, siis paremini näed.

Refr. Ei, aeg ei peatu, ei, ei.
Ei, aeg ei peatu, ei, ei.

Isamaa ilu hoiledes

K. A. Hermann, A. Mattiisen /Fr. R. Kreutzwald, J. Leesment

Isamaa ilu hoiledes.

Vaenlase vastu võideldes:

pane tähele, pane tähele,

pane tähele, pane tähele!

Kui sina usud endaasse,

kui sina usud endaasse

arukate arvamisse,

arukate arvamisse

tugevate turjadesse,

tugevate turjadesse

vanemate vägevusse,

vanemate vägevusse

noorte meeste nobedusse,

noorte meeste nobedusse

õdedesse, vendadesse,

õdedesse, vendadesse

enne kõike endaasse,

enne kõike endaasse,

siis saad põlve parema,

siis saad põlve parema.

Kui sina usud hundi juttu,

kui sina usud hundi juttu

kardad koerte klähvimisi,

kardad koerte klähvimisi

kuulad sakste sajatusi,

kuulad sakste sajatusi

kannupoiste kaebamisi,

kannupoiste kaebamisi

saamameeste salvamisi,

saamameeste salvamisi

madalate manitsusi,

madalate manitsusi

sõgedate sõitlemisi,

sõgedate sõitlemisi

siis ei saa sa midagi,

siis ei saa sa midagi.

Kui sina vajud valedesse,

kui sina vajud valedesse

upakile unedesse,

upakile unedesse

käpakile käsu alla,

käpakile käsu alla

röötsakile rubla alla,

röötsakile rubla alla

siis saad kirbud kubemesse,

siis saad kirbud kubemesse
sügelised südamesse,
sügelised südamesse
päised pähe, kondid kõhtu,
päised pähe, kondid kõhtu
siis sa lähed põrgusse,
siis sa lähed põrgusse.

Kui sina usud endaasse,
kui sina usud endaasse
siis sina usud rahvaasse,
siis sina usud rahvaasse
taludesse tarkusesse,
taludesse tarkusesse
õpetusse, õigusesse,
õpetusse, õigusesse
kodukoha kaasikusse,
kodukoha kaasikusse
pilvepiiril pääsukesse,
pilvepiiril pääsukesse
siis saad vaimu vägeva,
siis saad vaimu vägeva
siis saad põlve parema,
siis saad põlve parema

Tuljak

Karl Ferdinand Karlson / eesti rahvaviis / Miina Härma

Terve vald oli kokku aetud,
kihelkond kokku kutsutud;
külalisi igat seltsi –
Viruvanem kaasagagi palutud!
Tõnni, parajam peiu,
kosind Mannikese endale,
Manni, nobedam neiu,
läheb Tõnnile mehele.

Pulmad, jah pulmad!
Pulmapidu ülitore.
Viina viiskümmend vaati,
pulma kraami kokku toodi
nõnda palju, kui saadi.
Parte, hanesid praeti
vist üle tuhande ära,
terve trobikond püssisid
pulma auks teeb kära.

Kas vahest kuu
meil kumab ju,
või näen päikest hiilg'va sära sees?
See on ju Tõnn, seal ka ta Mann –
kahekesi sammuvad nad käsi-käes.
Teeb nalja Mann,
siis naerab Tõnn,
nii et vesi veereb palgeilta.
Neil ilus ilm,
neil särab silm,
jõuaks nemad nõnda elust läbi ka!

Vennad, veeretage viru valssi,
meie tahaks minna tantsima.
Tublist' helistage tuljaku tantsu,
see paneb vere kihama.
Pill sütitab meeli, tants keerutab pead,
poiss kutsub, memm tahab, et tantsima läed.
Kuid miks värised, hüppad nõnda, südameke sees,
kui kaenlasse vajutab meid mehine mees.
„Ärge häbenege, piigakesed, midagi meid,
meie võime ju omal ajal kosida teid.
Kena hobu hirnub tallis, tore saan on mul ka,
rikas talu, mille peremeheks pea saan ma.“

„Kuule armas languke!“
„Mis tahad, Tõnni taadike?“
„Tants on tubli, lõbus pilliviis!“
„Eks läheme ka tants'ma siis!“
Hõissa!
Tõnni taat viis Manni memme tantsima!
Taati memmega
Laskem elada!